

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

4tò. Ascensio ejus ad Cœlos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Una simul totum defectum victima Christus.
 Melchisedech docuit, panem vinumque litando
 Sacrificare Deo; meliori forte beamur,
 Dum Salvatorem Christum sub imagine panis
 Et vini colimus, scimusque realiter esse
 Præsentem, sicut præsens in culmine montis
 Victima pro noxis, Mundum moriendo redemit.
 Hæc Domini Cœnâ nihil est augustius; Ortus
 Solis, & Occasus merito venerantur honore (dalem
 Hoc Epulum: Christus Cleopham, Cleophæque
 Dum cibabat his dapibus, non sustinet amplius esse
 Captivos oculis; redivivum manera vitæ
 Discipulis dubiis manifestavere Magistrum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. LUCAS. CAP. 24.

Eduxit autem eos foras in Bethaniam; & elevatis manibus
 suis benedixit eis. Et factum est, dum benediceret illis,
 recessit ab eis; & ferebatur in Cælum. Et ipsi adorantes
 regressi sunt in Jerusalem cum gaudio magno. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Discipulos suos pro-
 cedit in Galileam; & postquam ibi iterato eisdem appa-
 ruisset, eduxit eos in Bethaniam; ubi ex monte olivarum
 post datam omnibus benedictionem, illis hoc miraculum cum
 gaudio aspicientibus, in Cælos gloriosè ascendit.

Iucundos patriæ fines, & originis oras
 Diligimus, solo patriæ Cœlestis amore
 Excepto; & regnum Galilææ Christus amabat.
 Hic conceptus erat, nutritus, denique primis
 Prodigis toti se demonstraverat Orbi:
 Hic quoque post operum confecta negotia flagrat
 Discipulis, siquæ restent mandata, referre:

Præ-

Præcedebat eò ; sanctissima Mater , & omnis
 Turba sequebatur. Simon , quem cura laborum
 Concernebat , ait didymo: Cur, quæso, moramur?^{Joan.}
 Ibimus Æquoreis immissum retia fundis;^{21. 2.}
 Si fortasse Deus , velut olim , piscibus illa
 Impleat , & faustâ benedicat sorte laborem.
 Ad mare festinant , dictum Gennesareth olim ,
 Sive Tiberiadis modò , cui cognomen ab alma
 Urbe Tiberiade (hanc Romani nuper honori
 Cæsaris Herodes construxit funditus) illuc
 Piscatum properant ; immittunt retia Ponto ;
 Frustratum totâ producunt nocte laborem.
 Iamque rubescebat stellis aurora fugatis ,
 Cum penès Æquoreum cernebant littus euntem
 Ignotum pulchrúmque virum , qui clamat: Habetis
 Pulmentum fluviale , viri ? Nil cepimus , ajunt:
 Exhortatur eos , in dextram mittere rete ;
 Nec labor hic repetitus erit frustraneus , inquit.
 Qui monitis parent ; ad dextram retia jactant ;
 Et jam prægrandem subito cepère catervam
 Æquorei pecoris. Prope littora spectat euntem
 Discipulus , quem Christus amat , dicitque Simoni:
 Qui spatiat ibi , ripasque videtur obire ,
 Est Dominus : Simon verum dixisse Ioannem
 Comperit ; & quamvis à littore navis abesset
 Bis centum cubitis , tunicâ fuccinctus , in undas
 Se demittit ovans (ex quo dilectio Petri ,
 Si nondum comperta foret , manifesta reluxit)
 Prævertitque natans socios grave rete trahentes.
 O quali Dominum Simon complexus amore !
 Sub pedibus Christi , nuper commissa , negando ,
 Crimina deplorat ; lacrymis pia gaudia miscet ;
 Exultat patrio cernens in littore Christum.

Inte-

Joan. Interea reliqui propius cum piscibus istis
 21.8. Navigio veniunt; dubio terrore retenti
 Respectuque, nihil Domino præsente loquentes.
 Impositum prunis piscem, panemque paratum
 Conspiciunt illic; Christusque tacentibus inquit.
 Apportate mihi, fratres, de piscibus illis,
 Quos modò cepistis. Petrus pro more fidelis
 Impatiensque moræ, navem conscendit, & auctis
 Viribus extraxit resupinum rete profundo:
 Hoc erat impletum decumanis piscibus, ultra
 Quindecies denos: gaudent; positoque labore,
 Ascendit Cœli medium Sol arduus axem.
 Invitat Dominus fratres ad prandia; mensam
 Gramina substernunt; retinent vaga lumina Phœbi
 Arboreæ frondes; solito pro more Redemptor
 Fratribus appositum panem, piscésque viritum
 Dividit: hi comedunt; verùm reverentia mutos,
 Præter Simonem, convivas efficit omnes.
 Prandiolo finem dat grata precatio: victu
 Fine coronato, lætum conviva Redemptor
 Joan. Alloquitur Petrum: Simon Joannis, amasne
 21.15. Me plus his aliis? Petrus asserit: Imò Magister,
 Tu nôsti, quoniam Te diligo. Dicit eidem:
 Pasce meos agnos. Iteratò quærit: Amasne
 Me verè, Simon? Petrus, quin imò, reponit,
 Tu Domine agnoscis, quòd amem Te. Replicat illi:
 Pasce meos agnos. At Christus rursus, Amasne
 Me, Simon? quærit: sed tertia quæstio, Petri
 Cor rapit in lacrymas, atq; hæc in verba resolvit
 Omnia quæ Cœlo, Terrâ, Pelagóque geruntur,
 Sunt manifesta Tibi; cordis penetralia nôsti:
 Sic quoque cognoscis, quali Tibi nectar amore,
 Nec dubitare velis; Te semper fidus amabo.
 Christus

Christus ait: Simon teneri mihi constat amoris
Copia, quæ parilem tibi conciliabit amorem:

Pasce meas quasi Pastor oves; tua cura perennis
Servet ovile meum; memori sed mente revolve,
His curis magnos annexos esse labores.

Cum tua floreret vernans juvenilibus annis

Ætas, ipse tuos solitabas cingere lumbos,

Ac procedebas alacer, quocunquè volebas;

Sed tibi dum sensim subrepsit alta senectus,

Te fortasse trahent cinctum, quò tota resistit

Mortalis natura trahi. Quo carmine fidi

Martyrium Petri verax prænunciat augur

Christus; & adjungit dicens: Me Petre sequaris.

Joannem videt ille sequi, dicitque: Quid ergò,

O Domine, hic faciet? Dominus respondet eidem:

Petre, quid hoc ad te? sic hunc dispono manere,

Donec ego veniam: tu surgito, meque sequare:

Responsoque dato Christus determinat ultrò,

Quò se Discipuli, comitum quò turba sequatur.

Hinc Zebedaiaden moriendi lege solutum,

Et similem Divis immortalémque futurum

Esse, putaverunt, qui Petro talia Christum

Audierant dixisse. Dedit stata temporis ætas,

Hæc quo verba modo sint accipienda; Joannes

Martyrio liber, senio confectus obivit.

Est in Bethaniâ Solymææ mœnibus urbis

Mons vicinus; ei tristis jungitur hortus

Gethsemani, nuper sacрати sanguinis undâ

Sudantis Domini madidus: mons ille theatrum

Exhibet egregio Cœli Terræque triumpho:

Ex hoc montis enim supremo vertice noster

Salvator fursum vehitur super Æthera; postquam,

Tempus anastaseos si dinumeravero, Titan

Joan.
21, 18.

Luc.
24, 50.

Iam

Jam quadraginta vicibus renovaverat ignes,
 Hoc in monte suos præfixo tempore, quorum
 Intererat Domino valedicere, mandat adesse.
 Virgo prima venit, quam plurimus ordo piarum
 Subsequitur matrum; festinat turba virorum;
 Discipuli, socii, comites, omnesque fideles
 Conveniunt: niveâ Salvator luce coruscus
 In medio tanquam cathedrâ soliôque perorat
 Vos estis, qui me per multa pericula raptum
 Sustinuistis; ego vestri succensus amore,
 Dum vocor ad Patrem, vobis hæc nuntia præfero
 Notificare volo: lacrymas cohibete! perenni
 Ac invisibili Cœli virtute manebo

Matt.
28. Vobiscum, donec Mundus renovabitur igne.
 Est concessa mihi Cœli Terræque potestas.
 Vos ergo gentes cunctas percurrite; doctas
 Baptizate sacro Triados sub nomine; magnâ
 Sedulitate meis animas acquirite regnis.
 Glorificabo pios signorum luce labores:

Marc.
16.17. Subjicio vobis Stygii fera monstra Tyranni;
 Omnigenis gentes docturos imbuo linguis;
 Toxicæ non lædent vos; dextera vestra medelam
 Conferet ægotis; spiramine Numinis almo
 Confortabimini: superas nam vectus in oras
 Accelerabo viam Consolatoris; eundem

Luc.
24.49. Expectate velim Solymis. Colophone relatis

Act.
1.4. Imposito, miro teneræ dulcedinis æstu,

Luc.
24.50. Elatis manibus, cunctis benedicit; & inde,

Act.
1.9. Nescio quàm pulchro, scandentem lucida nubes
 Amplexata sinu mœstis subducit amicis.

It Majestatis plenus, sociatus utrimque
 Civibus Angelicis nive candidioribus; illi
 Affatu faciles, suavique favore benigni,

Tristi

Tristibus acclamant Galilæis : Vertite vestros Aa.
 A Cœlis oculos ; Dominum vidistis abire : 1. II.
 Hâc quoque, dum veniunt perituri tempora Mun-
 Vos suscepturus , sub Majestate redibit. (di,
 Hic Ascensus erat festum spectabile ! verùm
 Si vidissemus manes ex carcere Limbi
 A Domino superis adductos cœtibus , illuc
 O quantus rapuisset amor ! quis nollet abire,
 Hoc visu recreatus, eò, quò tanta piorum (rum,
 Agmina conveniunt ? nihil hic, mea Musa, malo-
 Quod contristet, adest ; nihil hìc, mea Musa, bono-
 Quod delectat, abest : felici fidere nati, (rum
 Qui post decursum Mundani temporis, urbem
 Ingrediuntur eam, cujus fundamina Christus Apoë
 Ex auro posuit, muros ex jaspide, portas 21.
 Ex* Margaritis, & quod superambulat omnem Tob.
 Ingenii captum, nullius lucis egentem! 13. 21.
 Ipse Deus Sol est, qui tota fulget in urbe :
 Ipse Deus Rex est, qui totam dirigit urbem :
 Ipse Deus fons est, qui toti sufficit urbi.
 Jerusalem * Cœlestis ave ! quàm sordet inanis
 Terra mihi, dum verto meos super Æthera vultus.
 Nè mihi Romulidùm decantes Musa triumphos ;
 Sunt, fateor, multis passim splendoribus acti :
 Victor enim , lauri foliis sua tempora cinctus,
 Stabat in excelsâ, populo acclamante, curuli ;
 Currus ebur niveum , fulvo radiabat ab auro,
 Quadrijuges gemmis ; spoliolum sarcina victis
 Anteferebatur , qui tristi denique vultu
 Dedecoris maculam fassi , vincitque catenis,
 In plausum populi lætantis , iòque canentis,
 Ponè

* Vid. Profod. Riccioli.

* Smet. V. Hierus.

Ponè sequebantur : Capitolia splendida luxu
 Victorem patulis capiebant undique valvis.
 Sunt hæc, cum nostro collata, crepundia, festo
 Ipse Deus victor ; victi sunt totus Avernus ;
 Est genus humanum spoliis vice ; totus Olympus
 Sideribus radians format Capitolia ! quanta
 Inter utrumq; cadit, Christi Romæq; , triumphum
 Disparitas, manifesta nimis ! Quantillus ovabat
 Romulidum populus ? Cæli respublica tantos
 Collegit cives , quos , quâ patet orbita Mundi,
 Vix potuit gremio complecti. Incredula Patrum
 Posteritas , quæ visa patent , ferventer adorata,
 Visibus humanis incognita , segniùs : optas
 Delicias Cæli modico cognoscere gustu ?
 *Annales referunt, Monachum, qui gaudia Cæli
 Credebat superare fidem , post tempora nocturna
 Dum revehit Pelago roseos aurora colores,
 Contiguum tacitumque nemus subiisse precatum
 Audit inaccessæ per opaca silentia sylvæ
 Suavifono garrere sono , sed nescio qualem,
 Alituum speciem ; raptus dulcedine cantus
 Per nemoris deserta , videt sub tegmine fragili
 Fringillam resonare melos ; sedet ocyùs , aurea
 Tam suavi recreare sono : sua lumina Phœbus
 Ponit, & assumit ; cadit, atque revolvitur annus
 Et ter centeni labuntur , donec amœnum
 Finit avis cantum. Monachus sub vespere credit
 Se rediisse domum ; sed dum videt omnia claustrum
 Immutata , pavet : Cœlorum gaudia pleno
 Approbat assensu ; Dominóque vocante, sonoram
 Fringillam sequitur gustatum gaudia Cæli.
 O mihi si pariter gustare hæc ipsa daretur !

POE-

* *Specul. Exempl. Tit. Cœlest. glor. Exemp. 13.*